

XX WZD w Bachmatówce k. Sokółki

XX, jubileuszowe Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” odbyło się 20 czerwca 2009 r. w Bachmatówce, malowniczo położonej miejscowości koło Sokółki.

Obrazy poprzedziła msza święta w kościele pod wezwaniem Św. Antoniego Padewskiego w Sokółce, celebrowana przez ks. proboszcza – Stanisława Gniedziejko i kapelana podlaskiej „Solidarność” – ks. Andrzeja Rogozińskiego. Ks. kapelan, w swoim kazaniu, przypomniał zgromadzonym wagę misji, jaką związkowcy z NSZZ „Solidarność” mają do spełnienia wobec Ludzi Pracy.

Obrazy XX WZD otworzył Przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” – Józef Mozolewski. Przywitał zaproszonych gości, wśród których byli:

Stanisław Małachwiej - Burmistrz Sokółki, Siarhei Antusevich - Przewodniczący Białoruskiego NSZZ „Azoty Grodno”, Prezes Spółki KPKM - Dariusz Ciszewski (były przewodniczący Zarządu Regionu Pojezierze NSZZ „S”) oraz historyczni działacze NSZZ „Solidarność” Oddziału w Sokółce - Krzysztof Kraśnicki, Krzysztof Sańko, Marian Zajkowski i Romuald Sokołowski.

W roboczej części obrad XX WZD delegaci zapoznali się ze szczegółowymi sprawozdaniami z działalności Zarządu Regionu, a po dyskusji i wymianie poglądów, w głosowaniu, przyjęli szereg stanowisk i apeli (czytaj na str. 2). Było to pożegnalne Zebranie, ostatnie w obecnej kadencji Związku, które zakończył piknik z ogniskiem, grillem i kiełbaskami. MM

**BIULETYN
INFORMACYJNY
JEST PISMEM
WEWNĄTRZZWIĄZKOWYM**

**Adresy Oddziałów
Zarządu Regionu Podlaskiego
NSZZ „Solidarność”**

1. Region Podlaski
Oddział w Bielsku Podlaskim
17-100 Bielsk Podlaski
ul. Kościelna 4a
tel. 510-207-795
2. Region Podlaski
Oddział w Hajnówce
17-200 Hajnówka
ul. 3 Maja 24
tel. 510-207-867
3. Region Podlaski
Oddział w Czarnej Białostockiej
16-020 Czarna Białostocka
ul. Torowa 15
tel. 510-207-866
4. Region Podlaski Oddział w Łapach
18-100 Łapy
ul. Armii Krajowej 1
tel. 510-207-606
5. Region Podlaski
Oddział w Siemiatyczach
17-300 Siemiatycze
ul. Pałacowa 19
tel. 510-207-879
6. Region Podlaski Oddział w Grajewie
19-200 Grajewo
ul. Strażacka 4a
tel. 510-207-989
7. Region Podlaski Oddział w Sokółce
16-100 Sokółka
ul. Piłsudskiego 8
tel. 510-207-367
8. Region Podlaski Oddział w Mońkach
19-100 Mońki
ul. Białostocka 25
tel. 510-207-656
9. Region Podlaski
Oddział w Dąbrowie Białostockiej
16-200 Dąbrowa Białostocka
ul. Tysiąclecia P.P. 4
tel. 510-207-798
10. Region Podlaski
Oddział w Suwałkach
16-400 Suwałki
ul. Kościuszki 32
tel. 510-207-760
11. Region Podlaski
Oddział w Augustowie
16-300 Augustów
Rynek Zygmunta Augusta 9
tel. 510-207-637

**Konto ZR Podlaskiego
BGŻ SA O/Białystok
9120300045111000000731690**

Z PRAC XX WZD

**Stanowisko Nr 1
XX Walnego Zebrania Delegatów
Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”
ws. działań rządu RP wobec
narastającej sytuacji kryzysowej w Polsce**

Delegacji zgromadzeni na XX Walnym Zebraniu Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” z zaniepokojeniem obserwują narastanie sytuacji kryzysowej w polskiej gospodarce i finansach państwa oraz cyniczne wykorzystywanie przez rząd RP kryzysu i rosnącego poczucia zagrożenia wśród pracowników dla kolejnej próby przeforsowania antypracowniczych rozwiązań.

Wbrew opinii partnerów społecznych podejmuje się m.in. próbę wprowadzenia zapisów umożliwiających stosowanie 12-to miesięcznego okresu rozliczeniowego czasu pracy dla wszystkich przedsiębiorców niezależnie od ich sytuacji finansowej.

Odwraca się natomiast uwagę opinii publicznej od spraw najistotniejszych – faktycznych działań łagodzących skutki kryzysu.

Walne Zebraniu Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” apeluje do parlamentarzystów RP o uwzględnienie w swoich działaniach faktycznej skali problemu i nieprzerzucanie na pracowników kosztów kryzysu gospodarczego, za który przecież pracownicy nie ponoszą odpowiedzialności.

**Stanowisko Nr 2
XX Walnego Zebrania Delegatów
Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”
ws. dialogu społecznego na szczeblu
krajowym**

W kwietniu br. na forum Komisji Trójstronnej partnerzy społeczni, w dobrej wierze i kosztem wielu wyrzeczeń, wypracowali

trudny kompromis w sprawie pakietu antykryzysowego. Przedstawiciele koalicji rządzącej natomiast, na użytek sondaży przedwyborczych do parlamentu europejskiego, zwlekali z przyjęciem rozwiązań prawnych zawartych w pakiecie. Ostatecznie, w czerwcu br. rząd RP przyjął – wybiórczo – jedynie część proponowanych w pakiecie rozwiązań. Strona rządowa, nie podjęła także żadnych działań na rzecz realizacji postulatów zawartych w „Pakiecie” w zakresie pomocy dla społeczeństwa.

Dotyczy to przede wszystkim braku propozycji na rzecz wsparcia rodzin najuboższych poszkodowanych w wyniku kryzysu oraz zwiększenia środków na świadczenia socjalne w związku ze wzrostem liczby osób zwalnianych z pracy.

Taka postawa strony rządowej stanowi zagrożenie dla dialogu społecznego i podaje w wątpliwość sens prowadzenia dialogu społecznego. Wskazać również należy na brak właściwej reakcji ze strony rządu na dialog społeczny prowadzony na forum województw.

Walne Zebraniu Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” apeluje do rządu RP o rzeczowe i uczciwe prowadzenie dialogu społecznego, który jest jedyną drogą prowadzącą do zminimalizowania dotkliwych skutków kryzysu gospodarczego.

**Apel
XX Walnego Zebrania Delegatów
Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”**

Walne Zebraniu Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” zwraca się z apelem do wszystkich Organizacji Zakładowych NSZZ „Solidarność” i członków Związku o wsparcie finansowe działań mających na celu ratowanie historycznej sali BHP Stoczni Gdańskiej.

Wyrazy głębokiego i szczerego współczucia

RODZINIE I ZNAJOMYM

z powodu śmierci

ROMANA LESZCZYŃSKIEGO

składają:

**Przewodniczący Zarządu Regionu Podlaskiego
NSZZ „Solidarność” Józef Mozolewski
redakcja Biuletynu oraz współpracownicy**

Z PRAC XX WZD

Od 2006 roku KK NSZZ „Solidarność” rozpoczęła generalny remont budynku, finansowany z dotacji Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz środków własnych. Brak dofinansowania ze strony MKiDN w 2009 roku zmusił Związek do szukania innej drogi pozyskiwania środków. Jako członkowie NSZZ „Solidarność” nie możemy pozwolić, aby miejsce, zasłużone dla współczesnej historii Polski i Europy uległo zniszczeniu i zapomnieniu. Zachowajmy to miejsce dla następnych pokoleń.

Okazmy solidarność w ratowaniu historycznej sali BHP wpłacając środki finansowe na konto nr: 89 1020 1811 0000 0202 0014 6506 z dopiskiem „Sala BHP”.

**Stanowisko Nr 3
XX Walnego Zebrania Delegatów
Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”
ws. 20 rocznicy odzyskania
suwerenności przez Polskę**

Powstanie „Solidarność”, niezłomna walka tysięcy ludzi doprowadziły 4 czerwca 1989 roku do odzyskania niepodległości przez naszą Ojczyznę. Te wydarzenia zainicjowały koniec porządku jałtańskiego, upadek komunizmu, rozpad Związku Radzieckiego, a niedługo potem koniec zimnej wojny. O tym wielkim, historycznym zwycięstwie całego polskiego społeczeństwa powinniśmy zawsze pamiętać.

Tę pamięć winni jesteśmy ofiarom stanu wojennego – często więzionym, upokorzonym i zabijanym, którzy dawali świadectwo solidarności. Jesteśmy to winni naszemu wielkiemu rodakowi Janowi Pawłowi II, który przed 30 laty zasiał w nas ziarno wolności, bez którego nie byłoby ani „Solidarność”, ani wolnej Polski ani zjednoczonej Europy.

Cieszymy się wolnością, ale jesteśmy także rozgoryczeni, bo widzimy, jak dziś wygłada godność człowieka pracy. Nie możemy zapominać o tym, że nadal za próby zakłócenia organizacji związkowej polscy pracownicy są wyrzucani z pracy, że tysiące bezrobotnych pozostają często bez środków do życia. Dlatego wyrażamy naszą solidarność z tymi, którzy upominają się o godną pracę i godziwą płacę, o Polskę przyjazną pracownikom.

Apelujemy do polityków wszystkich opcji o podjęcie działań na rzecz zmniejszenia rozwarstwienia społecznego i ubóstwa oraz równomiernego ponoszenia ciężarów kryzysu gospodarczego. Oczekujemy skutecznego wsparcia przedsiębiorstw w czasie kryzysu, równego dostępu do usług publicznych – ochrony zdrowia i edukacji, na rzecz wyrównywania szans, inwestowania w człowieka, dialogu i partnerstwa.

Bachmatówka 20.06.2009 r.

Rząd oszczędza na najuboższych

15 czerwca w Warszawie obradował Zespół problemowy przy Komisji Trójstronnej ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych. Zespół nie zaakceptował informacji o stanie realizacji programu kryzysowej pomocy dla społeczeństwa, w szczególności wsparcia rodzin najuboższych, poszkodowanych w wyniku kryzysu oraz zwiększenia środków na świadczenia socjalne z związku ze wzrostem liczby osób zwalnianych z pracy. Przedstawiciele strony społecznej stwierdzają, że strona rządowa nie podjęła żadnych działań na rzecz realizacji postulatów dotyczący punktu pierwszego „Pakietu działań antykryzyso-

wych” (Program kryzysowej pomocy dla społeczeństwa w szczególności wsparcie rodzin najuboższych poszkodowanych w wyniku kryzysu). Przedstawiciele strony związkowej z głębokim oburzeniem przyjmują brak propozycji rządu w zakresie podwyższenia wysokości progów dochodowych uprawniających do świadczeń rodzinnych oraz zasiłków z pomocy społecznej. Związkowcy uważają, że poprzez blokadę środków budżetowych przeznaczonych na ten cel w aktualnie obowiązującej ustawie budżetowej, rząd dokonuje oszczędności kosztem najuboższych.

Walka o wyższe płace w oświacie

Sekcja Krajowa Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” oczekuje, że rząd spełni obietnice dotyczące wzrostu wynagrodzeń nauczycieli. Oświatowa „Solidarność” zwróciła uwagę, że koalicja rządząca w kampanii wyborczej mówiła o dobrze zarabiających nauczycielach, zaś Premier Donald Tusk obiecywał, iż będą one w kolejnych latach co najmniej dwucyfrowe.

Tymczasem faktycznie zaproponowana w tych latach waloryzacja płac nauczycieli na poziomie 6,7 proc. niewiele przekracza w tej chwili poziom inflacji. „Oczekujemy, że wyznaczone na dzień 24 czerwca 2009 rozmowy MEN ze związkami zawodowymi doprowadzą do potwierdzenia zarówno realizacji deklarowanych w ubiegłym roku przez Rząd RP propozycji podwyżek na lata 2009-2010 jak i zapewnią nauczycieli, że zagwarantowany ustawą budżetową drugi etap waloryzacji płac od 1 września roku 2009 nie jest zagrożony”. - czytamy w oświadczeniu SKOiw NSZZ „S”. Przypominamy, że nakłady budżetowe na oświatę na poziomie 2,82 proc. PKB w 2009 r. (średnia w Unii Europejskiej przekracza 4 proc.) wymuszają na gminach likwidację części szkół, a przyczyną są jakoby wysokie koszty ich prowadzenia z powodu „zbyt dobrych” wynagrodzeń nauczycieli. Oświatowa „Solidarność” domaga się równoległych rozmów na temat czasu pracy nauczycieli, po to by zrezygnować z niefortunnego, powodującego między innymi chaos organizacyjny, wprowadzenia dodatkowej godziny (niepłatnej) od 1 września, a tym bardziej z planowanej dodatkowo - drugiej takiej niepłatnej godziny w szkołach podstawowych i gimnazjach - od 1 września 2010 roku. Dlatego Sekcja Krajowa po raz kolejny zwraca się o rzeczywisty dialog w oświacie i o bezpośrednie partnerskie negocjacje. Jednocześnie Sekcja Krajowa Oświaty poinformowała, że przygotowuje ewentualne działania protestacyjne w sytuacji, gdyby rząd nie dotrzymał deklaracji płacowych dla nauczycieli.

Dział Informacji KK

Koniec dialogu?

Jeśli parlament nie przyjmie poprawek postulowanych przez NSZZ „Solidarność”, Związek po uzgodnieniu z innymi centralami związkowymi rozważy zawieszenie udziału swoich przedstawicieli w Wojewódzkich Komisjach Dialogu Społecznego i Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i jej zespołów branżowych.

Przesłana do Sejmu ustawa anty kryzysowa chociaż daje nadzieję na ochronę miejsc pracy ignoruje osiągnięty trzy miesiące temu kompromis pomiędzy pracodawcami a związkami zawodowymi. Pakiet rozszerza możliwość uelastycznienia czasu pracy na wszystkie przedsiębiorstwa, nie tylko te dotknięte kryzysem i pomija niektóre punkty pakietu.

W związku z trwającymi pracami w Parlamencie NSZZ „Solidarność” postuluje:

- ograniczenie możliwości stosowania 12-miesięcznego okresu rozliczeniowego do przedsiębiorstw dotkniętych kryzysem;
- uregulowanie ograniczenia stosowania umów na czas określony w oddzielnej ustawie w sposób uzgodniony między związkami zawodowymi a pracodawcami;
- wprowadzenie gwarancji wsparcia finansowego z budżetu państwa dla funduszy związanych z rynkiem pracy;

- zagwarantowanie świadczenia za pracę w obniżonym wymiarze czasu pracy na poziomie płacy minimalnej.

Przesłana do Sejmu ustawa ignoruje kompromis zawarty między związkami zawodowymi a pracodawcami ponieważ:

- rząd nie proponuje wszystkich rozwiązań z pakietu np. brakuje programów pomocowych dla pracowników dotkniętych skutkami kryzysu
 - forsuje możliwość wprowadzenia 12-miesięcznego okresu rozliczeniowego czasu pracy dla wszystkich firm, nie tylko dla dotkniętych kryzysem;
 - przepisy dotyczące stabilizacji zatrudnienia wbrew intencjom wnioskodawców nie ograniczają stosowania umów na czas określony i jeszcze bardziej pogarszają sytuację pracowników bez stałego zatrudnienia;
 - nie gwarantują źródeł finansowania obsługujących rynek pracy: Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.
- Szczególnie niebezpieczne dla pracowników jest umożliwienie stosowania 12-miesięcznego okresu rozliczeniowego czasu pracy dla wszystkich przedsiębiorców niezależnie od ich sytuacji finansowej. W ten sposób wszystkim pracodawcom umożliwia się wydłużenie czasu pracy (w skrajnych wy-

padkach do 72 godzin tygodniowo, dziś w kodeksie pracy - 40 godz.), likwidację płatnych dodatków za nadgodziny, a tym samym znaczne obniżenie wynagrodzeń. Postępowanie takie należy uznać za cyniczne wykorzystanie kryzysu i rosnącego poczucia zagrożenia wśród pracowników dla kolejnej próby deregulacji kodeksu pracy i przeforsowania antypracowniczego rozwiązania. Możliwość wprowadzenia rozwiązań uderzających w pracowników dla firm niedotkniętych skutkami kryzysu stawia pod znakiem zapytania trudny kompromis osiągnięty w sprawie pakietu antykryzysowego pomiędzy pracodawcami i związkami zawodowymi 3 miesiące temu - podkreśla Janusz Śniadek przewodniczący KK NSZZ Solidarność. 13 marca br. związkowcy i pracodawcy ustalili, że: nadzwyczajne rozwiązania mają dotyczyć zakładów dotkniętych zjawiskami kryzysowymi, pakiet stanowi jedną całość bez możliwości wprowadzania tylko wybranych rozwiązań. Wbrew deklaracji rządu w proponowanym projekcie ustawy została zawarta część punktów z pakietu antykryzysowego przygotowanego przez związki zawodowe i organizacje pracodawców reprezentowane w Komisji Trójstronnej.

Za co zapłacimy - zdecyduje minister?

Zdaniem NSZZ „Solidarność” przyjęta przez Sejm ustawa o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych ograniczą dostęp obywateli do opieki zdrowotnej. Dlatego Komisja Krajowa zwróciła się do Prezydenta Lecha Kaczyńskiego o rozważenie jej wątpliwości przed podjęciem decyzji w sprawie podpisania lub nie, tejże ustawy. Zdaniem Komisji Krajowej przyjęta przez Sejm 7 maja br. ustawa w wielu miejscach jest niezgodna z Konstytucją i nie realizuje wyroku Trybunału Konstytucyjnego, który w 2004 r. stwierdził, że "ustawa powinna wprowadzać co najmniej jasne i jednoznaczne kryteria formalne, według

których następować będzie ustalenie zakresu należnych pacjentowi świadczeń w ramach odpowiedniej, ustalonej w ustawie procedury". Przeciwnie ustawa dezinformuje i stwarza pole do nadużyć. Przede wszystkim nowelizacja ustawy o świadczeniach zdrowotnych daje ministrowi zdrowia możliwość określenia w rozporządzeniach tzw. koszyka świadczeń gwarantowanych pacjentom w ramach ubezpieczenia zdrowotnego. Zastąpienie rozporządzeniem ustawowego katalogu takich świadczeń daje ministrowi zdrowia daleko idącą swobodę w ustaleniu, co pacjentowi należy się w ramach ubezpieczenia a za co i ile musi

zapłacić. W ręce ministra oddano także określenie norm wielu procedur zdrowotnych pomimo jednoczesnego powołania rządowej agencji, która będzie je jedynie opiniować. Niepokojące jest również skreślenie przepisów dających szczególną ochronę kobietom w ciąży, dzieciom, osobom starszym i niepełnosprawnym. Z tych powodów Komisja Krajowa w przyjętym 24 czerwca br. stanowisku zwróciła się do Prezydenta o rozważenie wszelkich wątpliwości przed podjęciem decyzji w sprawie dalszych losów ustawy.

Program rabatowy

- „Twoja Karta Grosik”

AKTUALNY WYKAZ PLACÓWEK HANDLOWYCH I USŁUGOWYCH W REGIONIE PODLASKIM HONORUJĄCYCH KARTĘ „GROSIK”

Augustów

1. Augustowska Spółdzielnia Spożywców Spółem – rabat w wysokości 2% powyżej kwoty 20 zł:

- Restauracja „Albatros” ul. Mostowa 3,
- „Jedynka” ul. Młyńska 7;
- Delikatesy Centrum ul. Rynek Z. Augusta 36;
- „Krystyna” ul. Nadrzeczna 105;
- Market „Lipowiec” ul. Turystyczna 35;
- Market „Bystry” ul. Waryńskiego 25;
- „Tęcza” ul. I Pułk. Uł. Krechowieckich 4;
- „Aldona” ul. Malinowa 1;
- Market „Borki” ul. Nowomiejska 83;
- Delikatesy ul. Hoża 4;
- „Smaczek” Mięśny ul. Młyńska 5;
- „Malwa” ul. Śródmieście I A /Ogrodowa/;
- „Atut” ul. 29-ego Listopada 8 A;
- „Smaczek” Mięśny ul. Śródmieście I A /Ogrodowa/;
- „Smaczek” ul. Kasztanowa 46 B;
- „Nocny Marek” ul. Rynek Z. Augusta 17;
- „Sezam” ul. M. Konopnickiej 10;
- „Promyk” ul. Osiedlowa 9;
- „Promyk” ul. Przemysłowa 6 A;
- „Dorotka” ul. Tartaczna 23;

2. Auto Moto Centrum - rabat w wysokości 7% na zakupione części samochodowe oraz 10% na wykonane usługi:

- Auto Moto Centrum ul. Mostowa 30;
- Auto Moto Centrum ul. Wojska Polskiego 70 A;

3. Kwaciarnia „U Anny” – ul. M.A. Jonkajtysa 6 – rabat w wysokości 5% od kwoty 35 zł na zakupione towary;

4. Dobkowski Paliwa – rabat w wysokości 8 groszy – benzyna, 5 groszy autogaz, olej opałowy - gwarancja dobrej ceny – negocjacje:

- „Łysa Góra” ul. Wojska Polskiego 69 A;
- „Koszary” ul. Tytoniowa 7;

5. Sklep Ogrodniczy ABC – ul. Nowomiejska 3A - rabat w wysokości 5-8% na zakupione towary;

6. Salon Rowerowy ABC – Nowomiejska 3 B - rabat w wysokości 5-8% na zakupione towary;

7. Salon Rowerowy ABC – ul. Hoża 11 B - rabat w wysokości 5-8% na zakupione towary;

8. Sklep Odzieżowy BIG STAR – ul. Rynek Z. Augusta 34 - rabat w wysokości 5-8% na zakupione towary;

9. Sklep Wędkarski – ul. Mostowa 24 – rabat w wysokości 5% od kwoty 50 zł na zakupione towary;

10. P.H.U. „Papirus” – ul. Hoża 6 – rabat w wysokości 10% od kwoty 30 zł na zakupione towary;

11. Sklep Odzieżowy – ul. Rynek Z. Augusta 32 – rabat w wysokości 5% na zakupione towary (rabat nie dotyczy towarów firmy „Inspire” oraz towarów objętych przeceną);

12. Hurtownia „DS-BIS” – ul. Wypusty 1 – rabat w wysokości 4% na zakupione towary;

13. Pralnia chemiczna „EKO” – ul. Rynek Z. Augusta 28 /wejście od ul. Szkolnej/ - rabat w wysokości 5% na wykonane usługi;

Białystok

1. Rekom PHUP - sklep i serwis komputerowy - ul. Swobodna 43 lok. 4 - rabat 10%

2. FHU "Premium" - Auto Alarmy - ul. Warszawska 79 - rabat 10%

3. Studio Kosmetyczne "Anna" ul. Św. Rocha 14A lok. 38 - rabat 10%

4. "Exclusive" Salony obuwia: - rabat 5% - Boh. Monte Cassino 5

- Centrum Handlowe "Park": lok. 10, lok. 15, lok. 119 ul. Św. Rocha 33

5. Pralnia ekologiczna "Exclusive" ul. Suraska 4 - rabat 20%

6. "BAS" Bartosz Sarosiek - salony optyczne - rabat 10%

- "Super optyk" ul. Lipowa 2

- "Twój optyk" ul. Mickiewicza 14

- "Twój optyk" ul. Białówny 2/2

7. Zakład usługowy AGD-RTV ul. Krucza 6 rabat 10%

8. Hurtownia Elektrotechniczna "Eltron" ul. Wysockiego 69 - rabat 10%

9. Radio Taxi "Wersal Podlaski" (96-61) - rabat 20%

10. Auto Marek - systemy nawigacji satelitarnej, diagnostyka silnika i inne - ul. Jurowiecka 2 – rabat 10%

11. PHU. - Akcesoria i części samochodowe - ul. Wierzbowa 10 - rabat 5-10%

12. Stolarz okienna - REKOM - okna, drzwi, parapety, żaluzje, rolety - Ordonówny 1 - rabat 5-10%

13. Salon Urody - usługi fryzjerskie i kosmetyczne - Ordonówny 1 - rabat 5%

14. TOP INVEST - ceramika i armatura sanitarna, wentylacja i klimatyzacja, kanalizacja i odwodnienie, instalacje grzewcze, systemy kominowe, narzędzia - ul. Andersa 3 - rabat 15% z możliwością negocjacji

15. Salon Urody Beaty - ul. Świętego Rocha 13/15 lok. 203 - rabat 5-10%

16. "SAND-MAX Technika Grzewcza i Sanitarna - Ciołkowskiego 169 - rabat 10-20%

17. "SAND-MAX" - artykuły sanitarno-instalacyjne - Ciołkowskiego 169 - rabat 10-20%

18. Zakład zegarmistrzowski - Suraska 1 - rabat 10%

19. P.H.U. „LEKOX” - ul. Suraska 1 - pieczętki, wizytówki, ulotki, ksero kolor, kalendarzyki, druki, książki podatkowe i prawnicze - rabat 10%

20. „ATELIER FRYZUR” - ul. Gen. Z. Berlinga 10 lok. 20 - salon fryzjerski - rabat 5-10%

21. Salon „ZIZI” s.c. - ul. Leszczynowa 31 - odzież damska, męska, młodzieżowa, duże rozmiary, firany, obrusy, szycie firan - rabat 3%.

22. Biuro Podróży „IMPERIA” - ul. Suraska 1 lok. 112 (I piętro) - oferty Last Minute: Egipt, Jordania - Ziemia Święta, Tunezja, Grecja, Cypr, Riwiera Turecka, Kreta, Majorca, Teneryfa, Brazylia, Meksyk, Cuba, Dominikana, Chiny, kolonie, obozy młodzieżowe - rabat 50 zł od pary.

23. Gabinet Kosmetyczny „Jesteś piękna” - ul. Berlinga 10 lok. 11 - rabat w wysokości 5% od kwoty 30 zł.

24. Komunalne Przedsiębiorstwo Komunikacji Miejskiej Sp. z o.o. - ul. Składowa 11 - rabat w wysokości 2% na zakupione paliwo samochodowe - olej napędowy, benzynę bezołowiową Pb 95, Pb 98 oraz gaz LPG.

25. Usługi Krawieckie - Ks. W. Pietkuna 5 - rabat 5-10%

Bielsk Podlaski

1. K&R Distributions - sklep komputerowy - ul. Mickiewicza 58/11 - rabat 2%

2. Sklep "FOTO" ul. Mickiewicza 60 - rabat 10%

3. Gabinet Kosmetyczny ul. Kryniczna 13 - rabat 5%

4. TASZ P.H. - części samochodowe - ul. Mickiewicza 108 B - rabat 10%

5. DOM-Pol - materiały budowlane - ul. Mickiewicza 40 - rabat 3%

6. Hera - sklep kosmetyczny - Plac Ratuszowy 1 - rabat 3%

7. Zakład Optyczny ul. Mickiewicza 58/12 - rabat 6%

8. Sklep Komputerowy DAP+g ul. Mickiewicza 8 - rabat 3%

9. Kwaciarnia "LOTOS" ul. Mickiewicza 8 - rabat 10%

10. PHU Elektryk- ul. Batorego 23 - rabat 6%

- ul. Białostocka 5b 17-200 Hajnówka

11. MCM Kolor Dachy - ul. Piłsudskiego 47 - rabat 5%

12. Usługi pogrzebowe "HADES" - ul. Kryniczna 20 - rabat 5%

13. PW "BESAWA" - Księgarnia - Mickiewicza 124/5 - rabat 5%

14. PHU "SAW" - ul. Wojska Polskiego 3 - rabat 5%

Łapy

1. Gabinet kosmetyczny "Urszula"- ul. Przechodnia 1 - rabat 5%

2. Zakład Fryzjerski - ul. Przechodnia 1 - rabat 5%

3. Zakład Usługowo-Handlowy "Marka" - ul. Główna 40 - rabat 3-30%

4. PHU "Eltron" - Sklepy RTV AGD - rabat 3%

- 18-100 Łapy ul. Główna 24

- 18-218 Sokoły ul. Krótka 4

5. Hurtownie Elektrotechniczne "Eltron" - ul. Mostowa 4 - rabat 10%

6. Apteka "Vita" - ul. Główna 21 rabat 5-10%

7. Sklep wielobranżowy "Wika" - ul. Sikorskiego 13b - rabat 5%

8. Sklep "Pekin" - ul. Gęsia 1 - rabat 5%

9. PPHU "SANMET" - ul. Sikorskiego 15A - rabat 5%

10. Drogeria - ul. Główna 2 - rabat 5%

11. PHU "KORAL" - Sklep rowerowy - ul. Sikorskiego 58 - rabat 5% rowery, 10% części i art. sportowe

Siemiatycze

1. "Centrum Ogrodnicze Natura" ul. Armii Krajowej 2 - rabat 3%

2. "SIMPRO" ul. Pałacowa 14A - rabat 3%

3. "Feniks" - odzież, konfekcja - ul. 11 Listopada 45 A - rabat 3-5%

4. Sklep "Velvet" - pasmanteria - ul. Plac Jana Pawła II 17- rabat 3-5% (przy zakupach powyżej 20 zł)

5. Kwaciarnia SU-DAN - ul. Plac Jana Pawła II 17 - rabat 5% kosmetyki, 10% pozostałe towary

6. PHU Krysztal Plac ul. Jana Pawła II 12 17-300 Siemiatycze rabat 5% art. gosp. domowego

7. "RONDO" - sklepy wielobranżowe - rabat 3%

- 17-300 Siemiatycze ul. Plac Jana Pawła II 14 -sklep nr.1

- 17-300 Siemiatycze ul. 11 Listopada 18 - sklep nr.2

- 17-300 Siemiatycze ul. Wysoka 60c - sklep nr 3

- 08-200 Łosice ul. Bialska 29 - sklep nr 4

- 17-300 Siemiatycze ul. Wysoka 72 - sklep nr 5

8. Sklep papirniczy "Duduś" ul. Pałacowa 17 - rabat 10%

9. Studio RS - salon optyczny - ul. Pałacowa 19 lok.1 - rabat 5%

10. Foto Wysoccy - ul. Kasztanowa 52 - rabat 5% na usługi

11. Salon Fryzjerski - ul. Grodzieńska 33H - rabat 5%

12. Hurtownia książek - ul. Pałacowa 14 - rabat 5%

13. PHU "Elektryk" - ul. Zaszkolna 26 - rabat 6%

14. "SENIOR" - ul. Szażacka 4 Boćki - rabat 3% na towar, 10% na usługi

15. "BAWET" - Gabinet weterynaryjny - ul. Świętojańska 24 - rabat 5% na towar, 10% na usługi

16. "ATOS" - ul. Kościuszki 40 - rabat 3%

17. "U WOJTKA" ul. Plac Jana Pawła II 27 - rabat 3%

Sokółka

1. Auto Szoka ul. Orzeszkowej 11 - serwis samochodowy - rabat 5% na towar, 10% na usługi

2. Mega Sport ul. Białostocka 33/1 - odzież sportowa rabat 10% (oprócz towarów objętych wyprzedazą)

3. LT Komputery ul. Grodzieńska 11a 1 - rabat 10% na usługi

4. "Bax" ul. Pocztowa 3 - art. remontowe - rabat 3%

5. Fryzjer "Image" ul.1 Maja 13 lok. 101 - rabat 10 %

6. Kwaciarnia "Wenus" Plac Kościuszki 8a - rabat 5%

7. "KOR-GAZ" ul. Sikorskiego 25 - gaz propan butan, butla 11Kg na terenie miasta Sokółka - rabat 5%

8. "Twój optyk" - Grodzieńska 10 - rabat 5%

Suwałki

1. Kwaciarnia „EWART” ul. Kościuszki 32 - rabat 5% na towar, 5% na usługi

2. Kwaciarnia „EWART” ul. Kowalskiego 12 - rabat 5% na towar, 5% na usługi

Informujemy, iż pełnomocnicy programu aktywnie uczestniczą w pozyskiwaniu nowych partnerów handlowych. Wykaz placówek uaktualniany jest na bieżąco i znajduje się na stronie internetowej: www.solkarta.pl oraz www.solidarnosc.org.pl/zr.podlaskiego.

Szczegółowych informacji dotyczących przystąpienia do programu rabatowego udziela - Anna Dojlida, telefon: 085 748 11 17, ul. Suraska 1 pokój 202.

17 czerwca br. w Katowicach odbyło się spotkanie Koordynatorów Programu Grosik z Zarządem Solkarta Sp. z o.o. Celem spotkania było przedstawienie szczegółowych informacji o programie Grosik. Poniższe tabele przedstawiają ogólną liczbę wydanych Kart Grosik oraz liczbę podpisanych umów przez poszczególne Regiony NSZZ „Solidarność”.

Numer Regionu	Nazwa Regionu	Liczba Członków	Liczba podpisanych umów	Liczba Pełnomocników	Liczba Koordynatorów
1	Gdańsk	44 901	40	6	1
2	Warmińsko-Mazurski	12 070	47	0	0
3	Elbląg	7 667	8	0	0
4	Dolny Śląsk	42 757	58	20	1
6	Pomorze Zachodnie	25 822	22	2	1
7	Ziemia Łódzka	29 575	35	7	1
8	Częstochowa	7 616	39	3	1
10	Ziemia Sandomierska	9 346	46	3	1
11	Płock	8 474	43	3	1
12	Małopolska	61 688	144	12	1
13	Śląsk Opolski	12 347	77	2	1
14	Koszalińskie Pobrzeże	5 401	8	3	1
15	Słupsk	3 655	18	2	1
16	Zielona Góra	7 610	10	4	1
17	Podbeskidzie	17 913	47	2	1
18	Konin	7 863	42	6	1
19	Wielkopolska Południowa	7 585	37	0	0
20	Podlaski	13 969	72	2	1
21	Piotrków Trybunalski	5 479	31	2	1
23	Podkarpacie	9 144	30	4	1
24	Rzeszów	17 622	16	0	0
25	Toruńsko-Włocławski	13 355	10	6	1
26	Śląsko Dąbrowski	103 441	127	30	1
27	Ziemia Radomska	8 666	12	12	2
28	Wielkopolska	31 662	13	0	0
29	Gorzów Wielkopolski	7 300	0	2	1
30	Świętokrzyski	20 204	37	3	1
31	Środkowoschodni	25 992	35	12	1
32	Bydgoszcz	14 539	24	0	0
33	Jelenia Góra	10 723	7	3	1
35	Chełm	2 187	0	0	0
36	Ziemia Przemyska	6 045	30	7	1
37	Mazowsze	71 651	23	2	1
38	Zagłębie Miedziowe	16 049	0	0	0

Nowa wysokość zasiłku dla bezrobotnych

Od 1 czerwca 2009 r. zasiłek dla bezrobotnych wynosi 575 zł (dotychczas była to kwota 551,80 zł). Obwieszczenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w tej sprawie zostało ogłoszone w Monitorze Polskim z 29 maja 2009 r. Nr 33, poz. 494.

Zasiłek dla bezrobotnych będzie wypłacany w trzech wysokościach:

- podstawowej, zgodnie z wyżej przywołanym obwieszczeniem (kwota 575 zł);
- obniżonej do 80% wysokości zasiłku podstawowego – dla osób, których okres uprawniający do zasiłku jest krótszy niż 5 lat – 460 zł;
- podwyższonej do 120% wysokości zasiłku podstawowego – dla osób, których okres uprawniający do zasiłku jest dłuższy niż 20 lat – 690 zł.

Nowa wartość zasiłku jest efektem corocznej waloryzacji podstawowej kwoty zasiłku o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem dla poprzedniego roku.

Od obecnej wartości podstawowej zasiłku zależna jest wysokość innych form pomocy, określonych w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (j.t. Dz. U. z 2008 r. Nr 69 poz. 415). Zmianie ulegnie m.in. wysokość stypendium szkoleniowego i dla bezrobotnych, skierowanych na staż.

Od 2010 r. zmianie ulegną zasady wypłacania zasiłku oraz jego wysokość. W ciągu pierwszych 3 miesięcy prawa do zasiłku wyniesie on 717 zł miesięcznie, a przez następne będzie niższy – 563 zł. ■

Kupując polskie produkty dajesz pracę

Czy wstydzi się, odwiedzić sklepy restauracje czy jak która grupa ludzi ma dążyć? Takie grupy? Każda grupa dąży do zubożenia, generuje miejsca pracy. Dlatego teraz, kiedy polskie produkty nie odbiegają jakości od zagranicznych, sprawdź producenta i pamiętaj! Kupując polskie produkty dajesz pracę!

dajesz pracę
kupując polskie produkty

www.dajeszprace.pl

Nagrody honorowe „Świadek Historii”

W dniu 18 czerwca 2009 r. w białostockim oddziale IPN zastępca prezesa Instytutu Pamięci Narodowej dr Maria Dmochowska wręczyła nagrody honorowe „Świadek Historii”. Uroczystością w Białymstoku zainaugurowano tradycję wręczania nagrody osobom szczególnie zasłużonym dla upamiętniania historii Narodu Polskiego oraz wspierającym pion edukacyjny IPN w realizacji ustawowej działalności w obszarach edukacyjnym, naukowym i wydawniczym.

Kapituła pod przewodnictwem prezesa IPN dr. hab. Janusza Kurtyki przyznała nagrody sześciu laureatom:

Krystyna Zawadzka – współzałożycielka i prezes Stowarzyszenia „Rodzina Katyńska” w Białymstoku. Redaktor opracowań dotyczących ofiar mordu katyńskiego z terenu Podlasia. Inicjatorka następujących przedsięwzięć:

- budowy Kaplicy Katyńskiej w Białymstoku
- budowy pomnika ofiar zbrodni katyńskiej
- zasadzenia w Białymstoku dębów katyńskich.

Niestrudzona propagatorka wiedzy na temat zbrodni katyńskiej wśród młodzieży Podlasia.

Ks. dr Eugeniusz Beszta-Borowski – badacz dziejów i autor opracowań dotyczących martyrologii księży Diecezji Pińskiej zamordowanych w okresie okupacji sowieckiej i niemieckiej. Organizator Archiwum i Muzeum Diecezji Drohiczyńskiej. Autor rozpraw o zakonach drohiczyńskich i siemiatyckich.

Ks. dr Tadeusz Krahel – wybitny znawca i badacz bohaterstwa i męczeństwa duchownych Kościoła katolickiego na Kresach Wschodnich w okresie II wojny światowej i w czasach reżimu komunistycznego. Autor licznych opracowań dotyczących dziejów Archidiecezji Wileńskiej.

Józef Mozolewski – jako przewodniczący Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” czynnie wspiera działalność naukowo-badawczą, wystawienniczą, a zwłaszcza wydawniczą Oddziału IPN w Białymstoku w zakresie historii związku zawodowego „Solidarność” oraz opozycji lat osiemdziesiątych. Aktywnie uczestniczy w organizacji przedsięwzięć białostockiego oddziału IPN.

Henryk Rembiszewski – od 1943 r. żołnierz Okręgu Białystok Armii Krajowej. Jego pluton był w dyspozycji Komendanta Okręgu ppłk. Władysława Liniarskiego ps. „Mścislaw”. W latach 1972–1989 nauczyciel historii w I LO im. Adama Mickiewicza w Białymstoku. Od 1989 r. członek Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej Okręg Białystok. Obecnie wiceprezes Zarządu Okręgu. Współautor syntezy dziejów białostockiego Okręgu AK. Propagator wiedzy o Polskim Państwie Podziemnym wśród młodzieży.

Pośmiertnie nagrodę „Świadek Historii” kapituła przyznała **Barbarze Elżbiecie Mioduszewskiej** – zmarłej w 2000 r. dokumentalistce wspomnień mieszkańców Drohi-

czyna z okresu okupacji sowieckiej i niemieckiej. Wieloletniej nauczycielce historii drohiczyńskiej młodzieży, animatorce kultury kresowej, opiekunce pamięci o regionalnych twórcach kultury.

Uroczystość zgrupowała – oprócz laureatów – także m.in. ich rodziny, przyjaciół, znajomych, ludzi na co dzień współpracujących z białostockim oddziałem IPN. W serdecznej atmosferze, ale i przy światłach telewizyjnych kamer, wspomniano życiorysy, gratulowano. Część artystyczną spotkania wypełnił występ chóru XI LO im. Rotmistrza Witolda Pileckiego w Białymstoku pod dyrekcją Anny Stankiewicz.

Nagroda „Świadek Historii” została ustanowiona w marcu br. zarządzeniem prezesa IPN i będzie corocznie przyznawana przez sześciuosobową kapitułę, w skład której wchodzi m.in. prezes IPN oraz przewodniczący Kolegium IPN. Nagrodą są honorowane osoby fizyczne zgłaszane do poszczególnych oddziałów Instytutu Pamięci Narodowej przez miejscowe środowiska opiniotwórcze.

Media na łasce władzy

Koalicja medialna PO, PSL, SLD wyprodukowała kolejną fatalną ustawę medialną. Nie popisał się Senat. Wnie-sienie około 100 poprawek, w tym naj-ważniejszej, bo odbierającej ustawowe gwarancje zapewnienia mediom publicz-nym z budżetu państwa stałej rocznej kwoty 880 milionów złotych, wywołało protesty nawet wśród koalicjantów.

Słuchając głosów oburzenia i zatroskania, także z ust szefowej komisji kultury Iwony Śledzińskiej-Katarasińskiej, można było odnieść wrażenie, że dobra ustawa, która powstawała w takim trudzie i która wymagała tylu ważnych uzgodnień między zainteresowanymi partiami, została teraz popsuta i trzeba bronić jej pierwotnej, sejmowej wersji, by „ratować tę ustawę”. Ponownie uformowała się sejmowa koalicja obrony „dobrej ustawy”.

Z senackimi poprawkami współgrał głos premiera Donalda Tuska, który - jak się okazało - dopiero niedawno dowiedział się, że chodzi o roczną kwotę ponad 800 milionów złotych. Wywołało to u niego nawet irytację. „Polska nie może sobie pozwolić na wydawanie 800 milionów złotych w przeddzień nowelizacji budżetu”. Przypomina mi się dowcip o bywalcu baru, który zamawiając trunki, za każdym razem na koniec dodawał: „Bo zaraz się zacznie”. Kiedy wreszcie barman przypomniał mu, jaka jest już wysokość rachunku, klient odpowiedział: „No i się zaczęło”. I właśnie się zaczęło. Premier rządu, osobiście zwalczający abonament radiowo-telewizyjny jako niezastąpioną „daninę”, dodatkowy „podatek” czy „harcz”, doprowadził w końcu do jego likwidacji, ale zapomniał, że media publiczne kosztują, i to sporo, i że jest to ważny i uzasadniony dla państwa i jego obywateli wydatek, także w czasach kryzysu. Zaczęło się, bo premier i jego partia,

mówiąc w kółko o odpolitycznieniu mediów, doprowadzili do sytuacji, że są one teraz skazane na decyzje finansowe Sejmu, rządu, ministra finansów i polityków. Jeżeli nawet wysokość kwoty potrzebnej mediom ustalać będzie Krajowa Radiofonii i Telewizji, to suma ta znajdzie się tylko w prowizorium budżetowym, co nie oznacza, że zostanie uwzględniona w budżecie, a więc będzie to tylko propozycja do rozważenia przez posłów. Dadaż mniej lub więcej, ale zależy komu, zależy od tego, kto rządzi w Krajowej Radzie i mediach. Zaczęło się, gdyż premier będący jednocześnie szefem rządzącej partii wypowiada się arbitralnie, jak jakiś specjalista od mediów, na temat zasadności takiej czy innej kwoty koniecznej do utrzymania mediów publicznych. Powtórzę moje już dawno poczynione spostrzeżenie, że poprzez likwidację abonamentu odbiera się społeczeństwu media publiczne jako ostatnie chyba liczące się dobro narodowe nietknięte restrukturyzacją, czytaj prywatyzacją, i wrzuca się je do wiecznie nękanego niezaspokojonymi potrzebami budżetu. W ten sposób media publiczne będą na łasce i niełasce budżetu i polityków, którzy mogą, jeśli zechcą, zamienić je w niewypłacalnych bankrótów. I jeśli nawet nie spełni się ten najczarniejszy scenariusz, to z pewnością media publiczne zostaną zmarginalizowane do tego stopnia, że przestaną się liczyć na rynku mediów elektronicznych i rynku reklam. Właściciele prywatnych mediów mogą zacierać ręce. Oni są beneficjentami tej ustawy. Jeżeli zaś media publiczne będą chciały za wszelką cenę się utrzymać, odpuszczą sobie to, co nazwano szumnie „misją publiczną” i wejdą na drogę komercji, kiepskich programów, tanich reklam i sponsorów, uzależniając się od rynku i zapominając o swoich zadaniach. Zaczęło się także

dlatego, że zatroskanie sejmowej komisji kultury poprawkami Senatu nie wynikało jedynie z zanegowania stałej kwoty na media. Wśród wielu bubli Senat wyprodukował jednak pewną poprawkę ze wszech miar godną poparcia. Przywrócił mianowicie do ustawy o zadaniach mediów publicznych przepisy o przestrzeganiu chrześcijańskiego systemu wartości, umacnianiu rodziny, przeciwdziałaniu patologiom społecznym. Realizację tych zadań miały gwarantować pieniądze z budżetu. I ten właśnie zapis nie spodobał się sejmowej komisji, która głosami PO, Lewicy, SdPI-NL odrzuciła go. W ostatnio wydanym komunikacie Konferencja Episkopatu Polski apeluje o odpowiedzialne stanowienie medialnego prawa. Obradujący w Łomży biskupi wyrazili zaniepokojenie „szeregiem poczynań, które mogą zagrozić wprost istnieniu mediów publicznych”. Czy zaplanowane spotkanie Komisji Wspólnej Episkopatu i Rządu, poświęcone m.in. ustawie medialnej, może tu jeszcze coś zmienić? Miejmy nadzieję, że tak, choć jestem pesymistą. Od prawie dwóch lat obserwujemy konsekwentną, zdeterminowaną czymś, co wymaga jeszcze uściślenia, politykę rządu Donalda Tuska, polegającą na osłabianiu, marginalizowaniu i psuciu instytucji państwa, do których zaliczają się także media publiczne. Państwo wycofuje się ze swoich zadań i obowiązków względem obywateli. Zwolnione pola nie mogą się jednak wypełniać aktywnością społeczeństwa obywatelskiego. W ich miejsce wchodzi państwo, ale jakieś inne. Choć wydaje się znajome, jest to raczej szerokie liberalno-lewicowo-postkomunistyczne towarzystwo, przywracające do naszego życia publicznego bardzo wiele z nie tak dawnych lat PRL.

Odwołanie pracownika z urlopu

Zasadą wynikającą z Kodeksu pracy jest to, że pracownikowi przysługuje prawo do corocznego, nieprzerwanego, płatnego urlopu wypoczynkowego (art. 152 § 1). Prawo do urlopu zagwarantowano również każdemu pracownikowi w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (art. 66), w konwencji nr 132 Międzynarodowej Organizacji Pracy z 1970 r. w sprawie corocznych, płatnych urlopów wypoczynkowych oraz w europejskiej dyrektywie Wspólnoty Europejskiej nr 2003/88 z dnia 4 listopada 2003 dotyczącej prawnych aspektów organizacji pracy.

Podstawowym celem urlopu wypoczynkowego jest, co oczywiste, zapewnienie pracownikowi możliwości regeneracji sił, a to m.in. celem efektywniejszej pracy w przyszłości, co jest zgodne pośrednio również z interesem samych pracodawców. Pracownik w okresie urlopu wypoczynkowego nie pozostaje do dyspozycji pracodawcy i może swobodnie korzystać z przysługującego mu czasu wolnego.

Niekiedy jednak interes pracodawcy wymagać może przedterminowego odwołania pracownika z urlopu, np. z powodu nowego, poważnego zlecenia dla firmy czy nieprzewidzianej wcześniej potrzeby wyko-

rzystania specjalistycznej wiedzy bądź doświadczenia danego pracownika. Kwestia ta nabiera szczególnego znaczenia w okresie letnim, czyli okresie nasilenia wszelkiego rodzaju wyjazdów wakacyjnych czy urlopowych pracowników.

Na wstępie należy zauważyć, że Kodeks pracy wyraźnie przewiduje możliwość odwołania pracownika z urlopu. Zgodnie z art. 167 pracodawca może odwołać pracownika z urlopu tylko wówczas, gdy jego obecności w zakładzie wymagają okoliczności nieprzewidziane w chwili rozpoczynania urlopu. Warto przy tym zauważyć, że na tle tej regulacji mamy do czynienia z problemem praktycznym – wszak równocześnie żaden przepis prawa nie nakłada na pracownika obowiązku poinformowania pracodawcy o miejscu spędzania urlopu wypoczynkowego oraz zapewnienia kontaktu telefonicznego ze sobą, co może utrudniać bezpośredni kontakt z pracownikiem.

Bez wątpienia pracownik, który otrzymał informację o odwołaniu go z urlopu przez pracodawcę, nie może odmówić powrotu z urlopu wypoczynkowego. Zgodnie z art. 100 § 1 i § 2 pkt 4 Kodeksu pracy pracownik jest bowiem obowiązany wykonywać polecenia

pracodawcy oraz dbać o dobro zakładu pracy i jego mienie. Niezastosowanie się pracownika do decyzji pracodawcy w sprawie odwołania z urlopu stanowi naruszenie obowiązków pracowniczych, jest w szczególności nieusprawiedliwioną nieobecnością w pracy, która stosownie do okoliczności sprawy może zostać zakwalifikowana nawet jako ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych i stanowić podstawę rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika.

W powyższym kontekście trzeba jednak też podkreślić, że pracodawca jest obowiązany pokryć koszty poniesione przez pracownika w bezpośrednim związku z odwołaniem go z urlopu (art. 167 § 2 Kodeksu pracy). Przyjmuje się, że należy do nich m.in. koszt wykupionych a niewykorzystanych wczasów, a także koszt dojazdu i powrotu z nich na wezwanie pracodawcy. Z drugiej strony należy raczej przyjąć, że koszty polegające np. na zakupie przez pracownika odzieży lub sprzętu sportowego związanych z planowanym a odwołanym wyjazdem wakacyjnym, z uwagi na brak bezpośredniego związku z odwołaniem z urlopu przez pracodawcę, nie podlegają obowiązkowej refundacji. **KJ.**

Walczcie o wyższe odszkodowania

Zgodnie z art. 56 Kodeksu pracy pracownikowi, z którym rozwiązano umowę o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę w tym trybie, przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowanie.

Odszkodowanie, o którym mowa w art. 56 Kodeksu pracy, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. Jeżeli rozwiązano umowę o pracę zawartą na czas określony albo na czas wykonania określonej pracy odszkodowanie przysługuje w wysokości wynagrodzenia za czas, do którego umowa miała trwać, nie więcej jednak niż za 3 miesiące (art. 58 Kodeksu pracy).

Analogicznie – stosownie do art. 45 Kodeksu pracy – w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza

przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu. Odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 Kodeksu pracy, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia (art. 47¹ Kodeksu pracy).

Przez długi czas orzecznictwo Sądu Najwyższego szło w tym kierunku, że odszkodowanie, o którym mowa w art. 58 Kodeksu pracy (i analogicznie w art. 47¹ Kodeksu pracy), ma charakter samoistny i wyczerpuje naprawienie ewentualnej szkody, jakiej doznał pracownik wskutek wadliwego zwolnienia z pracy. Przykładowo w wyroku z 17 listopada 1981 r. I PR 91/81 (OSNCP

1982/5–6, poz. 81) Sąd Najwyższy uznał, że odszkodowanie przysługujące na podstawie art. 58 Kodeksu pracy ma charakter odszkodowania ustawowego i przysługuje pracownikowi niezależnie od rzeczywistej wysokości poniesionej przez niego szkody, wyczerpując przy tym wszystkie uprawnienia pracownika z tego tytułu, choćby rzeczywista szkoda (np. wynikająca z niższego wynagrodzenia w nowej pracy) była wyższa od wysokości należnego odszkodowania.

Wiele w tym zakresie zmienił wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 listopada 2007 r. (SK 18/2005), w którym Trybunał stwierdził, że art. 58 Kodeksu pracy (należy przyjąć, że analogicznie jak art. 47¹ Kodeksu pracy) w związku z art. 300 Kodeksu pracy, rozumiany w ten sposób, że łączy dochodzenie innych roszczeń odszkodowawczych niż określone w art. 58 Kodeksu pracy, związanych z bezprawnym

rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia, jest niezgodny z art. 64 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Trybunał uznał, że dotychczasowa praktyka Sądu Najwyższego i innych sądów orzekających naruszała prawa majątkowe pracownika (art. 64 ust. 1 Konstytucji) bezprawnie zwolnionego z pracy, w sposób sprzeczny z zasadami sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji). Naruszenie zasady sprawiedliwości społecznej przez ww. sądy polegało w ocenie Trybunału w szczególności na uniemożliwieniu pracownikowi uzyskania pełnego naprawienia szkody wyrządzonej bezprawnym rozwiązaniem stosunku pracy. Trybunał wzięt przy tym pod uwagę, że pracownik jest stroną słabszą, która zasługuje na mocniejszą ochronę, oraz że zgodnie z art. 24 Konstytucji praca znajduje się pod ochroną Rzeczypospolitej Polskiej.

W ostatnim czasie dało się zauważyć oznaki akceptacji powyższego stanowiska również po stronie Sądu Najwyższego. Pośrednim tego wyrazem jest uchwała Sądu Najwyższego z dnia 09.06.2009 r. (II PZP 6/09), która choć bezpośrednio dotyczy kwestii dopuszczalności wznowienia postępowania odszkodowanie zakończonego przed opisany wyrok Trybunału w związku z jego wydaniem, to nadto potwierdza także wzmocnienie ochrony pracowników w ww. zakresie.

J.K.

Zmiana ustawy o radach pracowników

Nowela uchyla zakwestionowany w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 lipca 2008 r. (Dz. U. Nr 120, poz. 778) art. 4 ust. 1, 3 i 5 w zakresie, w jakim określa tryb wyboru oraz odwołania rady pracowników w zależności od przynależności pracowników do reprezentatywnej organizacji związkowej, ze względu na niezgodność z art. 59 ust. 1 w związku z art. 32 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. W związku z faktem, że orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne, art. 4 ust. 1, 3 i 5 utraci moc 9 lipca 2009 r.

W związku z koniecznością dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego w dniu 15 maja 2009 r. wniesiono do Sejmu senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji. Projekt ustawy Sejm uchwalił 22 maja br., a 25 maja ustawę przekazano Prezydentowi i Marszałkowi Senatu. Do uchwalonej ustawy Senat nie wniósł żadnych poprawek.

1. Zgodnie z uchwaloną ustawą członków rady pracowników:

- u pracodawcy zatrudniającego do 100 pracowników wybiorą pracownicy spośród kandydatów zgłoszonych na piśmie przez grupę co najmniej 10 pracowników,
- w zakładach liczących powyżej 100 pracowników wybiorą pracownicy spośród

kandydatów zgłoszonych na piśmie przez grupę co najmniej 20 pracowników.

Wybory członków rady pracowniczej zorganizuje pracodawca na pisemny wniosek grupy co najmniej 10% pracowników, powiadamiając o terminie ich przeprowadzenia oraz terminie zgłoszenia kandydatów.

2. Członkostwo w radzie pracowników ustanie:

- w razie rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy,
- w razie zrzeczenia się funkcji,
- w razie wniosku w sprawie ustania członkostwa podpisanego przez co najmniej 50% pracowników zatrudnionych u pracodawcy przez co najmniej 6 miesięcy.

3. Pracodawca w ciągu miesiąca od wyboru rady będzie zobowiązany przekazać ministrowi pracy informacje dotyczące rady według wzoru stanowiącego załącznik do znowelizowanej ustawy.

4. Koszty działalności rady pracowników – zgodnie z projektem – poniosą organizacje związkowe, które wybrały członków rady pracowników albo których kandydaci zostali wybrani na członków rady pracowników, jeżeli porozumienie zawarte pomiędzy radą pracowników a pracodawcą nie określa innych zasad ponoszenia tych kosztów.

Powyższe zmiany powinny wejść w życie z dniem 8 lipca 2009 r. ■

Jak pracownik ma udowodnić mobbing w firmie

Pracownik, który z powodu mobbingu rozwiązał umowę o pracę, może domagać się od pracodawcy odszkodowania, jeśli mobbing wywołał u niego rozstrój zdrowia – zadośćuczynienia pieniężnego za doznana krzywdę. Ciężar udowodnienia faktycznych podstaw roszczenia spoczywa jednak na pracowniku. W jaki sposób może on udowodnić przed sądem pracy stosowany wobec siebie mobbing? Mobbing to zachowanie dotyczące pracownika lub skierowane przeciwko pracownikowi, polegające na uporczywym i długotrwałym nękanii lub zastraszaniu, które wywołuje u pracownika zaniżoną ocenę przydatności zawodowej bądź które powoduje (lub ma na celu) poniżenie lub ośmieszenie pracownika, izolowanie go lub wyeliminowanie z zespołu współpracowników (art. 94³ par. 2 k.p.). Jeśli mobbing wywołał u pracownika rozstrój zdrowia, może on domagać się od pracodawcy

zadośćuczynienia pieniężnego za doznane krzywdy. Dochodzenie tego roszczenia jest niezależne od tego, czy powód pozostaje jeszcze w stosunku pracy z pozwanym, czy nie. Gdyby zaś z powodu stosowania mobbingu pracownik rozwiązał umowę o pracę, podając mobbing jako przyczynę, może domagać się od pracodawcy odszkodowania w wysokości nie niższej niż minimalne wynagrodzenie za pracę. W przypadku roszczenia o zadośćuczynienie, obok konieczności udowodnienia samego mobbingu, pracownik będzie musiał wykazać, iż to właśnie stosowanie wobec niego mobbingu skutkowało rozstrojem jego zdrowia. W przypadku natomiast roszczenia o odszkodowanie pracownik musi udowodnić, iż był poddawany mobbingowi i że właśnie to skłoniło go do odejścia z pracy. Jeśli zechce dochodzić odszkodowania wyższego niż minimalne wynagrodzenie, będzie musiał

wskazać wysokość szkody i udowodnić, że poniósł ją właśnie z powodu mobbingu. Jakże zatem środki dowodowe może zgłaszać pracownik? Przede wszystkim dowody z dokumentów. Warto zatem, aby np. pracownik, któremu pracodawca zleca wykonywanie poniżających zadań, poprosił o przedstawienie polecenia na piśmie. W postępowaniu sądowym można oczywiście wykorzystywać dowody z wydruków e-maili. Pomocne będzie również zachowanie dokumentacji leczenia wykazującej pogarszający się stan zdrowia. Najczęściej najważniejszymi dowodami są zeznania świadków. W praktyce osoby dochodzące roszczeń z tytułu mobbingu w większości powołują na świadków byłych pracowników pracodawcy. Pracownik dochodzący zadośćuczynienia powinien pamiętać, że w zasadzie związek między mobbingiem a rozstrojem zdrowia może zostać udowodniony tylko przez dowód z opinii biegłego lekarza. ■

AGENCJA POŚREDNICTWA PRACY

wpisana do rejestru pod numerem 1260

ZAPRASZA WSZYSTKICH POSZUKUJĄCYCH PRACY

od poniedziałku do piątku w godzinach 8.00-16.00.

Osobom bezrobotnym oferujemy m.in.:

- pośrednictwo pracy;
- pomoc merytoryczną w przygotowaniu dokumentów aplikacyjnych: życiorysu zawodowego i listu motywacyjnego;
- indywidualną pomoc w przygotowaniu się do rozmowy kwalifikacyjnej u pracodawcy;
- informacje z zakresu prawa pracy i Ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu;
- możliwość korzystania z komputera oraz poszukiwania pracy w zasobach Internetu;
- warsztaty i zajęcia aktywizujące.

USŁUGI NASZE ŚWIADCZYMY BEZPŁATNIE.

Serdecznie zapraszamy

Region Podlaski NSZZ *Solidarność*
Białystok, ul. Suraska 1, pokój 202
tel. (085) 748-11-17
App.sol@op.pl

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” REGIONU PODLASKIEGO

SOLIDARNOŚĆ

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 208, 15-093 Białystok,
tel. 085-748-11-08, fax 085-748-11-01,
e-mail: zr.podlaskiego@solidarnosc.org.pl
www.solidarnosc.org.pl/zr.podlaskiego
REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny)
oraz Zespól.
WYDAWCA i DRUK: Region Podlaski NSZZ „Solidarność”.